

Schone schijn

(Physical)

Komedie in twee bedrijven

door

BUDDY THOMAS

vertaling

Linda Slokker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SCHONE SCHIJN - PHYSICAL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BUDDY THOMAS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Owen - hij is een jaar of twintig, met een gemiddeld uiterlijk, (manisch, agressief, onzeker)

Mitch - bijzonder knap, makkelijk in de omgang, loopt over van zelfvertrouwen.

Aurora - gebruikt te veel make-up, te weinig kleren, maar is evengoed heel mooi. Soms is ze onschuldig, soms ordinair en in elk geval oliedom.

Frieda - geobsedeerd, veel te dik, niet ver meer van 'n dwangbuis verwijderd.

TIJD:

EERSTE BEDRIJF: Schemering. Een koude novemberavond.

TWEEDE BEDRIJF: 5.30 de volgende nacht.

PLAATS:

Een klein studentenstadje in New England, Een rommelige studentenflat.

EERSTE BEDRIJF

Het doek gaat op. Mitch ligt te slapen op de divan. Owen loopt door de keuken te rennen als een gek. Hij klopt, veegt en zuigt, mixt en legt de laatste hand aan een groot banket.

De eettafel is voor twee personen gedekt. Er is kaarslicht.

Na al dit geredder kijkt Owen op zijn horloge en daarna naar Mitch. Hij aarzelt en gaat dan naar de divan met een vreselijk bezorgde uitdrukking op zijn gezicht.

Owen (*zachtjes*): Mitch... (*geen antwoord*) Mitch... (*niets*)

Mitch... Hee, word eens wakker! (*Owen schudt hem wakker*)

Mitch: Mmmmmghrrrbghhmmmsdanaaggr...

Owen: Nee, echt ik meen het serieus. Je hebt de hele dag liggen slapen en nu moet je even een lekker ommetje gaan maken en hier voorlopig niet meer terug komen.

Mitch: Mmmmmmmmm...

Owen: Hee, het is vijf voor zes, hee... vijf voor zes. Ze kan nu elk moment komen.

Mitch: Mmmmmnnnn...

Owen: Mitch, ik wil niet vervelend zijn, maar je had me beloofd, eh.....

Mitch: Owen..

Owen: Ja?

Mitch: Kop dicht, Owen..

Owen: Maar je...

Mitch: Zit niet aan mijn arm te trekken...

Owen: Sta dan op.

Mitch: Straks.

Owen: Niet straks. Nu! Mitch, het is een minuut voor zes, maak nou geen geintjes, je hebt nog een minuut om te maken dat je wegkomt. Zo behandel je je beste vriend toch niet?

Mitch: Ik kom zo, laat me met rust.

Owen (*wordt heel ongerust*): Volgens mij val je weer in slaap.

Mitch: Ik ben klaarwakker.

Owen: Hoor eens, je begrijpt het niet, Mitch. Als je nu niet meteen opstaat van die divan, als je niet je schoenen pakt en hier binnen vijf minuten verdwenen bent, dan ik zweer je, dan pak ik een emmer koud water en die gaat helemaal over je heen tot de laatste druppel!!

Mitch: Dat raad ik je niet aan.

Owen: We hebben een afspraak!! Weet je nog?

Mitch: Afspraken kunnen worden veranderd.

Owen: Je hebt me beloofd dat je dit voor me zou doen.

Mitch (*staat eindelijk op*): Dat ruikt goed hier.

Owen: Okee, je staat nu tenminste.

Mitch (*gaat in de richting van de keuken*): Wat heb je gemaakt?

Owen: Dat is niet voor jou. Doe je schoenen aan.

Mitch: Tjonge, wat ben ik moe. Moet je nou eens kijken.

Owen: Kijken?

Mitch: Je bent net gedouched en geschoren, je hebt je netjes aangekleed en volgens mij heb je zelfs een nieuwe das om.

Owen: Nieuw overhemd, nieuwe broek, nieuwe das, ik heb zelfs gel in mijn haar.

Mitch: Mmmmmmmmm...

Owen: Is het niet naar je zin?

Mitch: Mmmmm...

Owen: Wat hum je nou? Vind je niet dat ik er goed uitzie? Ik heb er uren over gedaan.

Mitch: Ik zei toch niets.

Owen: Je zei mmmm. Wat is er fout aan. Te veel gel?

Mitch: Nou, eh...

Owen: Ik kan niet met dat spul overweg.

Mitch: Laat maar, je ziet er prima uit, Owen. Wat zit er in die pannen?

Owen: Eten. Het gaat zeker om mijn das?

Mitch: Wat heb je klaargemaakt?

Owen: Is die das te groot?

Mitch: Wat is dat wat ik ruik?

Owen: Kip. Misschien zit hij niet goed gestrikt.

Mitch: Wat voor kip? (*hij neemt er een stuk van*)

Owen: Het is niet voor jou. Doe eens terug in die pan.

Mitch: Owen, Owen, we moeten eens samen praten.

Owen: Niet nu.

Mitch: We moeten nu praten.

Owen: Nu?

Mitch: Nu.

Owen: Mitch, ik weet niet of je het door hebt, maar dit is niet zo'n goed moment om te praten. Aurora kan nu elk moment aanbellen en dat betekent dat jij de kuierlatten pakt, okee?

Mitch: Hoor eens. Owen ik ben bekaft. Als ik nu wegga, val ik op de stoep in slaap in de sneeuw en dan vries ik dood. Dat wil je toch niet op je geweten hebben?

Owen: Nou eh...

Mitch: Dat dacht ik wel. Als ik nou eens gewoon naar de slaapkamer ging en ging slapen. Ik zal je afspraakje niet verstoren. Ik kruip diep onder de dekens, dan kun je me niet horen snurken.

Owen: Nou, eigenlijk, ik bedoel, eh. Als we nou zelf... alleen maar bij wijze van spreken natuurlijk, maar als we nou zelf straks.. eh..

Mitch: Owen...

Owen: Ja?

Mitch: Dan heb je de slaapkamer toch niet nodig?

Owen: Je krijgt tien dollar van me als je verdwijnt.

Mitch: Gaan we chanteren, Owen? Dat had ik toch nooit van jou gedacht.

Owen: Breek jij je belofte tegenover je beste vriend?

Mitch: Geef me eens wat van die kip, beste vriend.

Owen: Jij staat op het punt om weg te gaan. Dan heb je helemaal geen kip nodig.

Mitch: Een beste vriend stuurt de ander niet de deur uit met een lege maag.

Owen (*geeft hem een stuk kip*): En nu wegwezen.

Mitch: Je beste vriend gooit je niet de straat op.

Owen: We gaan hier niet meer over in discussie. Neem die kip en ga uit mijn ogen!

Mitch: Ben je nou kwaad, of lijkt het maar zo?

Owen: Kwaad? Woedend, furieus, pijnlijk, Wegwezen jij!!

Mitch: Zo. Dat klinkt vastbesloten.

Owen: Je maakt me witheet, Mitch.

Mitch: Die kip smaakt goed.

Owen: Spinnijdig Mitch.

Mitch: Beste vrienden worden niet razend op elkaar Owen en wat is er trouwens zo speciaal aan dit afspraakje? Ik vind dat je je wel erg hebt uitgesloofd: kaarslicht, kip, rommel in je haar, wat is er aan de hand?

Owen (*met een dodelijke monotone klank in zijn stem*): Saus.

Mitch: Saus. Hee, kaarslicht, blubber in je haar, kip, saus, hele lekkere saus. Sjonge. Dat moet wel een fantastische vrouw zijn. Eigenlijk zou ik moeten blijven om met haar kennis te maken.

Owen: Mitch...

Mitch: Vertel eens. Lijkt ze op Betty? Of Mary Ann? Of Frieda?

Owen: Daar hoeft ik geen antwoord op te geven.

Mitch (*gaat nog even lekker door*): Geen onderkin? Geen puist van vijftientig centimeter doorsnee op haar voorhoofd?

Owen: Geen onderkin. Geen pukkel.

Mitch: Geen ring door haar neus?

Owen: Geen ring. Althans niet door haar neus.

Mitch: En ze heeft al haar tanden nog?

Owen: Allemaal.

Mitch: God, Owen, die wil ik zien. O ja, denk je niet, dat ze voortijdig kaal zal worden. Dat is heel belangrijk om te weten.

Owen: Mitch.
Mitch: Ja?
Owen: Kop dicht.
Mitch: Krijg ik geen saus bij mijn kip?
Owen: Je kip is op.
Mitch: Ik lust nog wel een stukje.
Owen: Mac Donald is hier vlakbij.
Mitch: Je doet helemaal niet aardig tegen me.
Owen: Je bent ontzettend vervelend. *(er wordt gebeld)*
Mitch: Zal ik toch maar even de deur voor je open doen?
Owen: Stop!
Mitch: Stop?
Owen: Wacht!
Mitch: Wacht?
Owen: Mitch...
Mitch: Ja?
Owen: Je kunt nog via de brandtrap naar buiten.
Mitch: Ben je dronken??
Owen: Of door het raam. Geen probleem. *(de bel gaat)*
Mitch: Wat ben je toch allemaal aan het doen, Owen?
Owen: Jij... Jij... Ik dacht toch niet dat het te veel gevraagd was. Ik ga altijd weg, als jij een meisje mee naar huis neemt en elke keer als ik van jou hetzelfde vraag, dan... *(de bel gaat)*
Mitch: Ik ga naar de slaapkamer.
Owen: Nee! *(de bel gaat)* Okee, ga dan maar naar de slaapkamer.
Mitch: De slaapkamer dus.
Owen: Nu!!
Mitch: Okee, ik ga al. *(hij verdwijnt)*
Owen: Ik kom eraan!

Hij doet de deur open. Voor de deur staat Aurora, ze is een explosie van make-up en haarlak. Een mooie vrouw, die er ordinair uitziet door haar eigen slechte smaak. Ze heeft een goudvis bij zich in een plastic zakje.

Owen: Hallo.
Aurora: Hallo.
Owen: Je ziet er... eh, schitterend uit.
Aurora: Dus je vindt het mooi, zoals ik er uit zie?
Owen: Ja, eh, wel mooi, ja heel mooi. Je bent heel mooi.
Aurora: Wow.
Owen: Kom binnen, kom binnen.

Aurora: O, je woont hier echt schitterend.

Owen: Schitterend?

Aurora: Het is een echte flat.

Owen: Ja, dat kun je wel zeggen.

Aurora: En hoe vind je dat ik er uitzie?

Owen: Wat?

Aurora: Hoe zie ik er uit?

Owen: Je ziet er nog steeds geweldig uit.

Aurora: Ja, ik vraag het maar even, want je weet hoe het is, soms ben je in een andere lichtval ineens totaal anders en dan is het hele effect compleet weg. Weet je wel?

Owen: Ja. Praat me er niet van, dat vind ik ook altijd zo erg.

Aurora: Een regelrechte ramp is het!

Owen: Mag ik je even onderbreken?

Aurora: Wat?

Owen: Je hebt een vis in een plastic zakje in je hand. Weet je dat?

Aurora: O ja, dat is waar ook. Die is voor jou.

Owen: Voor mij?

Aurora: Ja. Weet je wel. Als je bij mij kwam eten, zou je waarschijnlijk twee dozijn rozen meebrengen, nietwaar?

Owen: Ja, ik eh...

Aurora: Dus dat wilde ik ook doen en toen bedacht ik ineens dat ik dat helemaal niet handig vond. Mannen houden nooit zo van bloemen en ze vergeten ze altijd water te geven en daan gaan ze dood. De bloemen, hoor, niet de mannen. En toen dacht ik: wat zal ik eens meebrengen? Maar ik was helemaal blut en toen heb ik uit mijn eigen aquarium mijn lievelingsvis voor je meegenomen.

Owen: O, wat aardig van je. Ik ben helemaal ontroerd. Maar dat kan ik niet aannemen. Je mooiste vis.

Aurora: Ja hoor. Het is een kadootje, speciaal voor jou.

Owen: Nou... Dank je wel.

Aurora: En zal ik je eens wat leuks vertellen?

Owen: Wat dan?

Aurora: Flipper is zwanger.

Owen: Flipper?

Aurora: De vis.

Owen: Flipper de vis is zwanger? Is dit Flipper. En krijgt die kleintjes?

Aurora: Is het geen wonder? Een geboorte is echt het meest goddelijke wat er in de schepping kan gebeuren en vissen kunnen wel honderd baby'tjes krijgen.

Owen: Honderden.

Aurora: Misschien wel duizenden.

Owen: Duizenden! Dat is me wat! Nou, Flipper, waar zullen we je eens onderbrengen?

Aurora: Je hebt zeker geen groot aquarium?

Owen: Ik heb zelfs geen klein aquarium, maar ik denk dat dat geen probleem is. Ik kan Flipper wel in een potje stoppen, zolang.

Aurora: O ja, dat kan wel even. Dat doen ze ook altijd met vluchtelingen. Die gaan ook eerst in zo'n opvangkamp, voor ze een eigen huis krijgen.

Owen: Ja, zoiets.

Aurora: Ik word altijd zo diepzinnig van vissen. In zo'n aquarium en zo.

Owen: Ja, zo'n aquarium.

Aurora: Dus je woont hier?

Owen (*is bezig flipper in een potje te doen*): Eh ja.

Aurora: Alleen?

Owen: Nee, ik woon met een vriend samen. Is dit groot genoeg?

Aurora: Wat? O ja, goed hoor. Het ruikt hier werkelijk zalig.

Owen: O, dat is het eten.

Aurora: O, wat ongelooflijk. Kun je zo goed koken?

Owen: Nou ja, ik kan wel koken, maar ik kan niet echt koken, dat je recepten verzamelt en alle uitgaven van Wina Born en zo.

Aurora: Ik vind het echt fantastisch. Eerst dacht ik dat het weer zo'n smoesje was. Je weet wel, zo'n smoesje "Kom eens bij me eten". Dat zegt iedereen altijd. Ik heb het al duizenden keren gehoord. Maar ik heb me pas sinds kort gerealiseerd wat het eigenlijk betekent. Je maakt je dan helemaal mooi en je verheugt je op een heerlijk dineetje en dan kom je daar en dan heeft hij van die slappe frietjes in zo'n papieren zakje en je dacht dat het een nette jongen was en dan heeft hij een afgetrapt trainingspak aan, met zo'n laag kruis en dan voel ik me helemaal niet meer gerespecteerd, weet je wel? Maar ik weet niet, hoor, toen jij me vroeg toen geloofde ik diep van binnen dat het deze keer anders zou zijn, dat je echt voor me gekookt zou hebben. Begrijp je?

Owen: Ik heb gekookt.

Aurora: Je hebt echt zelf gekookt. Ik vind dit echt fantastisch, weet je.

Owen: Fijn.

Aurora: En je hebt geen trainingspak aan, je bent netjes aangekleed, je hebt kaarslicht en de tafel is netjes gedekt, echt fantastisch!

Owen: We gaan lekker eten.

Aurora: We gaan heerlijk eten. Wat heb je klaargemaakt?

Owen: Kip.

Aurora: Kip?

Owen (*vraagt zich af wat ze bedoelt*): Niet alleen kip. Kip op zijn Italiaans,

met een sausje. Met uien en knoflook en tomaten. *(ze kijkt hem aan alsof hij gek is)* Kip op zijn Italiaans. Hou je niet van kip?

Aurora: O ja, kip is heerlijk

Owen: Wat is dan het probleem?

Aurora: Nee, Italiaanse kip, wow, fantasisch.

Owen: Maar je houdt er niet van.

Aurora: Weet je, je kunt er natuurlijk niets aan doen, want we kennen elkaar net, hoe kon je dat weten?

Owen: Weten?

Aurora: Weten dat ik vegetarisch ben.

Owen: Vege.... wat bedoel je?

Aurora: Daar kun je niets aan doen. Ik neem wel een boterham met pindakaas. Heb je pindakaas?

Owen: Maar kip is toch lekker? Ik dacht dat vegetariërs wel kip mochten eten. Ze mogen alleen geen rood vlees, toch?

Aurora: Weet je. Ik ben ook humanitariër.

Owen: Wat betekent dat? Dat je geen mensenvlees mag eten? Ik begrijp er niets van.

Aurora: Een humanitariër.

Owen: Ik dacht dat je alleen vegetarische was.

Aurora: Je begrijpt er echt niets van he?

Owen: Nee, eigenlijk niet. Ik bedoel Italiaans kip is heerlijk. Mijn Italiaanse kip is wereldberoemd. Ik heb hem speciaal voor jou gemaakt.

Aurora: Ja, maar kippen hebben ook rechten, net als iedereen.

Owen: Wat bedoel je?

Aurora: Denk eens na man. Ik bedoel de hele wereld vermoordt onschuldige beesten en iedereen laat het zomaar toe.

Owen: Je maakt een grapje, toch?

Aurora: Ik ben bloedserieus. Vroeger was het alleen kolonel Sanders. Hij was de enige, dus dat was nog niet zo erg, maar nu doet iedereen het. Mac Donbeld maakt er nuggets van, met een sausje. En Burger King. En Friet van Piet! Allemaal! Oude vrouwtjes doen mee aan die gekte en slaan ze allemaal hun kop af. Het is het meest walchelike dat je je voor kunt stellen.

Owen: Ja, als je het zo stelt.

Aurora: O, sorry, je hebt er vast heel erg je best op gedaan.

Owen: Nee, dat geeft niet. Ik haal wel wat.

Aurora: Je kunt er niets aan doen. Je hebt er gewoon niet aan gedacht.

Owen: Wil je een frikandel?

Aurora: Een frikandel? Afschuwelijk, met al die hersenen.

Owen: Tja.

Aurora: Mensen realiseren zich niet wat er om ze heen gebeurt. Weet je dat er veertig miljard koeien naar het slachthuis worden gebracht, ieder jaar? Dat zijn de feiten.

Owen: Wow.

Aurora: De mensen realiseren zich niet wat er om ze heen gebeurt. Daarom ben ik vegetariër. Ik wordt vast honderdtachtig.

Owen: Dat hoop ik voor je.

Aurora: O, dat hoop ik echt. Ik wil lang genoeg leven om ruimteschepen mee te maken en kolonies op de maan en reizen door de tijd, dat je van New York naar Duitsland kan in vijf minuten tijd en ik wil ruimteschepen zien. Had ik het al over ruimteschepen gehad? Ik wil al die dingen meemaken. Wat wil jij allemaal meemaken?

Owen: Wanneer?

Aurora: In de toekomst, man!

Owen: Ik wil graag afstuderen.

Aurora: O ja, dat vergat ik helemaal.

Owen: Wat?

Aurora: Ik vergeet steeds van alles wat je verteld hebt. Weet je, ik ben nog nooit eerder uit geweest met iemand die studeerde. Ik voel me echt heel intelligent.

Owen: Je moet het niet overdrijven. Mijn gemiddelde is niet zo erg hoog.

Aurora: Gemiddelde? (ze lacht) Stel je voor, iemand die klaagt over zijn gemiddelde. Ik kan het me niet voorstellen.

Owen: Wat kan je je niet voorstellen?

Aurora: Jij, man. Je zegt dat je slechte cijfers hebt.

Owen: Maar dat is ook zo. Als ik ze niet ophaal, dan kan ik het volgende jaar niet meer verder, dan gooien ze me er uit.

Aurora: Dat doen ze toch niet.

Owen: Jazeker.

Aurora: Jij?

Owen: Ja ik.

Aurora: Je ziet er zo studenterig uit, jou gooien ze er nooit uit. Neem dat maar van mij aan, daar ben je veel te studenterig voor.

Owen: Studenterig?

Aurora: Van je hoofd tot je voeten.

Owen: Sorry, ik ben een beetje in de war. Wat is dat voor een woord?

Aurora: Welk woord?

Owen: Studenterig. Wat betekent dat? Ik bedoel niet het woord zelf, maar wat bedoel je er mee. Hoe zie ik er dan uit. Stijf, betweterig, bedoel je dat?

Aurora: Nou ja, gewoon, studenterig.

Owen: Kun je dat misschien uitleggen?

Aurora: Uitleggen. Wat uitleggen?

Owen: Studenterig.

Aurora: Nou, dat is gewoon hoe je er uit ziet.

Owen (*staart haar ongelovig aan*): Okee. We gaan.

Aurora: Gaan?

Owen: We moeten toch vegetarisch eten hebben?

Aurora: Nee, ik ben er net. De wind is ontzettend en er is overal sneeuw.

Mijn haar is niet geschikt voor dit soort weer. Ik kan toch niet de hele stad door, tjonge jonge, in wat voor afspraakje ben ik nu weer verzeild geraakt?

Owen: Maar je wilt toch geen kip?

Aurora: Jij kunt die kip toch eten. Ik vind het niet erg dat je die arme kip op zit te eten.

Owen: Dank je wel.

Aurora: Ik neem wel wat zemelen, of zo.

Owen: Zemelen?

Aurora: Of een appel, of sinaasappel.

Owen: Ik heb geen appels in huis en ook geen sinaasappels.

Aurora: Een banaan?

Owen: We hebben bananen ijslollies.

Aurora (*staart hem aan*): Pruimen? Druiven? Een nectarine?

Owen: Ik heb helemaal geen fruit in huis. Het spijt me.

Aurora: Dat geeft niet. Je hebt toch wel groenten in huis?

Owen: Groenten. Ja, er zitten uien en tomaten in de saus.

Aurora: Prima, dan neem ik gewoon alleen een bakje saus.

Owen: Een bakje saus.

Aurora: Natuurlijk, waarom niet. Tomaten en uien zijn heel voedzaam.

Owen: Nou, de tomaten zitten in de ketchup en de uien zitten in de uienpoeder.

Aurora: Dit is heel moeilijk.

Owen: Hee, geen probleem. Het is helemaal geen probleem, we gaan wel uit eten.

Aurora: Maar wat eet je dan normaal altijd Owen?

Owen: Chips en Wokkels en borrelnootjes en pinda's daar zit een heleboel ijzer in en soms een stukje kaas uit het vuistje.

Aurora: O wow.

Owen: Ik eet altijd snel tussendoor op college.

Aurora: Dit is, ik vind dit gewoon schokkend.

Owen: Helemaal niet schokkend.

Aurora: Ik vind van wel.

Owen (*krijgt er genoeg van*): Ik niet.

Aurora: Nou, okee, ik heb eigenlijk helemaal niet zoveel honger. Zullen

we wat praten? Owen, laten we het ergens anders over hebben.

Owen: Prima.

Aurora: Eet je helemaal geen groenten?

Owen: In ketchup zit toch groente?

Aurora: Juist. Wat studeer je?

Owen: Voedingsleer.

Aurora: Wat?

Owen: Ik maak een grapje. Een grapje, weet je wel, om te lachen. Ha ha ha.

Aurora: O. Maar wat studeer je dan?

Owen: Mijn hoofdvak is kunst.

Aurora: Kunst!

Owen: Ja, commercieel gerichte kunst. Voor advertenties in bladen en dat soort dingen. Tandpasta, chips en zo.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto